

Hluk

Řešení hluku v chráněném venkovním prostoru, chráněném venkovním prostoru stavby a chráněném vnitřním prostoru je stanoveno v zák. č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví.

§30 ad. <http://hluk.eps.cz/hluk/limity/> Limity pro hluk jsou pak podrobně stanoveny [nařízením vlády č. 148/2006 Sb.](#), o ochraně zdraví před nepříznivými účinky hluku a vibrací.

Výňatek z vyhlášky :

Základní limity pro venkovní hluk (např. u obytných domů) jsou následující:

venkovní hluk	den (6:00-22:00)	noc (22:00-6:00)
základní limit – pro hluk jiný, než z dopravy	50 dB	40 dB
pro hluk ze silniční dopravy	55 dB	45 dB

Základní limity pro vnitřní hluk (uvnitř obytných místností) jsou následující:

vnitřní hluk	den (6:00-22:00)	noc (22:00-6:00)
základní limit	40 dB	30 dB
pro hluk ze silniční dopravy (neplatí pro stavby dokončené po 1.6.2006, u nich se použije základní limit)	45 dB	35 dB

Organizace ochrany životního prostředí

Z principu odpovědnosti státu za ochranu a stav životního prostředí (čl.7 Ústavy ČR) vyplývá povinnost státu vytvářet právní, ekonomické, politické, ale také *institucionální zajištění* této ochrany. Všechny tři úseky státní moci (zákonodárna, výkonná, soudní) jsou v otázkách ochrany životního prostředí více či méně angažována a i za ně do jisté míry odpovídají. Zatímco moc zákonodárna ani soudní nemají žádné specializované orgány pro ochranu životního prostředí, moc výkonná takové orgány má.

Moc výkonná je na nejvyšší úrovni představována prezidentem a vládou ČR. Vláda vedle rozhodovací a normotvorné pravomoci (přijímání nařízení vlády, kterými mimo jiné mohou být například zřizovány chráněné krajinné oblasti přirozené akumulace vod) má i významné funkce kontrolní.

Vlastní výkon státní správy pak provádějí nejrůznější orgány veřejné správy na ústřední, regionální a místní úrovni. Druhým častým dělením je pak rozlišení podle věcné působnosti a to na obecné a zvláštní.

Ústřední orgány státní správy

Mají na svých úsecích působnosti klíčovou úlohu, pokud se jedná o vytváření základních koncepčních a programových dokumentů, přípravu právních předpisů, mezinárodní spolupráci, koordinaci činnosti ostatních orgánů veřejné správy, ale i odborné, finanční technické zabezpečení. Nejinak je tomu i v rámci resortu Ministerstva životního prostředí.

Základní normou upravující tuto problematiku je zákon č.2/1969 Sb., o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy ČR, ve znění pozdějších právních předpisů (kompetenční zákon).

Regionální a místní státní správa ochrany životního prostředí

a) Krajské úřady – odbory životního prostředí, které v mnohém převzaly kompetence dosavadních referátů životního prostředí okresních úřadů. Jejich pravomoci jsou při věcném srovnání širší, než jaké má MŽP, protože tyto odbory mají v náplni např. myslivost a rybářství .

Základním právním předpisem, který upravuje působnost a pravomoci nově zřízených krajů, je zákon

č. 129/2000 Sb., o krajích a zákon č. 320/2002 Sb., o zřízení krajů a zrušení některých zákonů v souvislosti s ukončením činnosti okresních úřadů. Další podrobnosti v reformě veřejné správy v reformě veřejné správy pak upravil zákon č. 132/2000 Sb., o změně a zrušení některých zákonů souvisejících se zákonem o krajích.

b) orgány obcí – vykonávají místní státní správu v *přenesené působnosti*, dle zákona o obcích .

Vedle přenesené působnosti mají orgány obcí a krajů i *samostatnou působnost*, v jejímž rámci jako právnické osoby rozhodují ve vlastní odpovědnosti o různých záležitostech týkající se životního prostředí. Obec pečuje o všestranný rozvoj svého území a potřeby svých občanů, při plnění úkolů chrání veřejný zájem. Obce tak mimo jiné rozhodují a zajišťují věci týkající se čistoty obce, odvozu komunálních odpadů, zásobování pitnou vodou, odvádění a čištění odpadních vod či veřejné zeleně.

Obec může v samostatné působnosti vydat obecně závaznou vyhlášku, jíž může ukládat osobám povinnosti, a to i k zajištění udržování čistoty ulic a jiných veřejných prostranství, k ochraně životního prostředí, zeleně v zástavbě a ostatní veřejné zeleně a k užívání zařízení obce sloužící potřebám veřejnosti.

c) speciální orgány státní správy ochrany životního prostředí

Vedle výše uvedených obecních orgánů veřejné správy působí na úseku ochrany životního prostředí celá řada institucí. Některé speciální kompetence má např. Státní úřad pro jadernou bezpečnost, který vykonává státní dozor nad jadernou bezpečností jaderných zařízení.....

Pokud se týká státního dozoru ve věcech životního prostředí byla zákonem č. 282/1991 Sb., zřízena Česká inspekce životního prostředí, která je zvláštním orgánem státní správy s celorepublikovou působností a je podřízená Ministerstvu životního prostředí. V rámci své působnosti dozírá na dodržování právních norem, provádí kontrolu uložených opatření a vyžaduje odstranění zjištěných nedostatků nebo ukádá jejich nápravu.

Právo životního prostředí

[Platné právní normy stránka MŽP](#)

Ochrana životního prostředí je pro budoucnost nepostradatelná, neboť bez ochrany životního prostředí žádná budoucnost není. Z těchto důvodů plní právo životního prostředí pro dnešní ale i budoucí společnost nezastupitelnou úlohu.

Předmětem práva životního prostředí jsou proto především právními normami upravené společenské vztahy, které mají zajistit ochranu tohoto prostředí.

Životním prostředím je podle §2 zákona č.17/1992 Sb., o životním prostředí „*vše, co vytváří přirozené podmínky existence organismů včetně člověka a je předpokladem jejich dalšího vývoje. Jeho složkami jsou zejména ovzduší, voda, horniny, půda, organismy, ekosystémy a energie*“.

Ochrana životního prostředí definuje zákon v §9 jako: „*činnosti, jimiž se předchází znečišťování nebo poškozování životního prostředí, nebo se toto znečišťování nebo poškozování omezuje a odstraňuje. Zahrnuje ochranu jeho jednotlivých složek, druhů organismů nebo korektních ekosystémů a jejich vzájemných vazeb, ale i ochranu životního prostředí jako celku*“.

Prameny práva životního prostředí

V právní úpravě ochrany životního prostředí jsou zastoupeny jako prameny všechny formy normativních právních aktů, zákona počínaje, vyhláškami obcí konče.

a) Obecně platné zákony práva životního prostředí

☞ Ústava ČR, ústavní zákon č. 2/1993 Sb., a Listina základních práv a svobod v nichž se deklaruje zejména povinnost státu chránit přírodní bohatství a základní práva a povinnosti ve vztahu k životnímu prostředí.

☞ Zákon č.17/1993 Sb., o životním prostředí, který definuje jednak některé základní pojmy jako

např. životní prostředí, ochrana, znečišťování a poškozování životního prostředí, ekologická stabilita, trvale udržitelný rozvoj, ekologická újma, ale i ukládání pokut a přeběžných opatření a používání ekonomických nástrojů k ochraně životního prostředí atd. Ustanovení zákona mají vesměs deklaratorní charakter.

- ☞ Zákon č. 123/1998 Sb., o právu na informace o životním prostředí, který upravuje podmínky pro zajištění ústavního práva na informace o stavu životního prostředí a přírodních zdrojů.

b) Zákony upravující organizaci ochrany životního prostředí

- zákon č.2/1969 Sb., o zřízení ministerstev jim podřízeným orgánům státní správy jako např. ČIŽP atd.
- zákon č.282/1991 Sb., o ČIŽP a její působnosti v ochraně lesa,
- zákon č.128/2000 Sb., o obcích,
- zákon č. 129/2000 Sb., o krajích
- zákon č. 320/2002 Sb., o změně a zrušení některých zákonů v souvislosti s ukončením činnosti okresních úřadů,
- zákon č. 388/1991 Sb., o Státním fondu životního prostředí ČR.

c) zákony upravující odpovědnost v ochraně životního prostředí

- zákon č. 140/1961 Sb., trestní zákon, upravující skutkové podstaty trestných činů v oblasti životního prostředí (§181a až 181h)
- zákon č. 200/1990 Sb., přestupkový zákon,
- zákon č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, pokud se týká odpovědnosti za škodu.
- zákon o životním prostředí – odpovědnost za ekologickou újmu

d) zákony se zvláštními nástroji ochrany životního prostředí

- zákon č. 50/1976 Sb., o územním plánování,
- zákon č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivu na životní prostředí,
- zákon č. 244/1992 Sb., o posuzování vlivů rozvojových koncepcí programů na životní prostředí,
- zákon č. 76/2002 Sb., o integrované prevenci

Do této skupiny lze zařadit i ty zákony a normy, které upravují ekonomické nástroje ochrany životního prostředí jako např. daně, poplatky, zálohové systémy, povinná pojištění, finanční rezervy apod.

e) zákony o ochraně složek životního prostředí a ekosystémů

- zákon č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší,
- zákon č. 254/2001 Sb., o vodách,
- zákon č. 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu,
- zákon č. 289/1995 Sb., o lesích,
- zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny,
- zákon č. 166/1999 Sb., o veterinární péči,
- zákon č. 147/1996 Sb., o rostlinolékařské péči a další zákony

f) zákony o ochraně před specifickými zdroji ohrožování životního prostředí

- zákon č. 185/2001 Sb., o odpadech,
- zákon č. 477/2001 Sb., o obalech,
- zákon č. 18/1997 Sb., o mírovém využití jaderné energie...
- zákon č. 156/1998 Sb., o hnojivech ... ,
- zákon č. 258/2000 Sb., o o ochraně veřejného zdraví